

Sz.P. Adam Wasiak

Dyrektor Generalny Lasów Państwowych

Apel do Lasów Państwowych o uszanowanie ustaleń dotyczących ochrony najcenniejszych społecznie i przyrodniczo lasów

W imieniu niżej podpisanych organizacji i ruchów apelujemy do Lasów Państwowych o uszanowanie ustaleń dotyczących ochrony najcenniejszych lasów w Polsce oraz o niewycofywanie się z publicznych deklaracji ograniczenia wycinek tam, gdzie priorytetem powinno być zachowanie procesów naturalnych oraz funkcji przyrodniczych i społecznych lasu.

Oczekujemy w szczególności:

1. realizacji publicznego zobowiązania do objęcia ochroną 20% lasów,
2. zaprzestania szukania pretekstów do prowadzenia cięć w lasach cennych przyrodniczo i społecznie,
3. zakończenia działań blokujących tworzenia nowych rezerwatów przyrody.

Ochrona najcenniejszych lasów jest konkretnym, mierzalnym zobowiązaniem publicznym. Z materiałów Ministerstwa Klimatu i Środowiska wynika, że **od 2027 r. lasy o wiodącej funkcji przyrodniczej lub społecznej powinny stanowić co najmniej 20% ogólnej powierzchni leśnej Lasów Państwowych**. To ok. 1,43 mln ha, a część najcenniejszych lasów powinna zostać wyłączona z funkcji pozyskania drewna na powierzchni co najmniej 11% lasów LP, czyli ok. 787 tys. ha. W odniesieniu do najstarszych lasów o wysokiej wartości przyrodniczej wskazano ponadto cel co najmniej 186 tys. ha. **Od Lasów Państwowych oczekujemy dziś nie podważania ustaleń i szukania wyjątków, ale uczciwego wdrażania tego, co zostało uzgodnione.**

Jednocześnie nadal 80% lasów w zarządzie Lasów Państwowych będzie dostępne dla gospodarki leśnej. Ochrona 20% lasów nie oznacza więc końca pozyskania drewna, lecz elementarny podział funkcji: w jednych miejscach priorytetem pozostaje produkcja surowca, w innych - ochrona przyrody, procesów naturalnych i społecznych funkcji lasu. **Drewna w Polsce nie brakuje. Problem polega na próbach sięgania przez Lasy Państwowe po nie także tam, gdzie priorytetem powinna być ochrona.**

Dlatego apelujemy do Lasów Państwowych o zaprzestania praktyki szukania kolejnych uzasadnień dla powrotu cięć do obszarów, które miały zostać wyłączone ze standardowego użytkowania gospodarczego. Mechanizm jest wciąż podobny: w Puszczy Bukowej pretekstem ma być zamieranie buków i rzekoma konieczność „przebudowy” drzewostanów; w rezerwacie Bliżyńskie Lasy Naturalne – usunięcie i wywiezienie drzew uszkodzonych przez wiatr pod hasłem bezpieczeństwa i stanu sanitarnego; w Lasach Chojnowskich – susza i osłabienie drzewostanów sosnowych; w Puszczy Białowieskiej – kornik, którym przez lata uzasadniano wycinki w jednym z najcenniejszych lasów Europy. Za każdym razem zmienia się tylko nazwa zagrożenia, ale proponowane rozwiązanie pozostaje uniwersalne: harwester, zrywka i sprzedaż drewna.

Choć argumenty za prowadzeniem cięć w najcenniejszych lasach się nie zmieniły, zmieniło się społeczeństwo. Według badania opinii publicznej przeprowadzonego w maju br. przez ośrodek Opinia24 na zlecenie Stowarzyszenia Pracownia na rzecz Wszystkich Istot 66% badanych popiera wyłączenie z wycinki 20% najcenniejszych przyrodniczo i społecznie polskich lasów. Jednocześnie 71% badanych uważa, że tworzenie parków narodowych i rezerwatów pozytywnie wpływa na rozwój lokalnych gmin. To wynik, który bezpośrednio przeczy narracji o ekonomicznych szkodach ochrony środowiska.

Nie można każdego naturalnego zjawiska przedstawiać jako katastrofy wymagającej wejścia z ciężkim sprzętem. Taka narracja służy przede wszystkim utrzymaniu możliwości pozyskania drewna tam, gdzie priorytetem powinna być ochrona przyrody i funkcji społecznych lasów. Nie powinno się pod hasłem „przebudowy”, „stanu sanitarnego” czy „bezpieczeństwa” wchodzić z cięciami do lasów, których wartość polega właśnie na naturalnych procesach przyrodniczych. Potwierdzają to stanowiska Państwowej Rady Ochrony Przyrody oraz literatura naukowa: w lasach o charakterze naturalnym zamieranie drzew, gradacje owadów, wykroty, luki, rozpad i odnowienie są elementami dynamiki ekosystemu, a nie oznaką zaniedbania. Martwe drewno, drzewa biocenotyczne i starodrzewy tworzą siedliska dla wielu gatunków i są warunkiem zachowania różnorodności biologicznej. **Najcenniejsze lasy nie wymagają „naprawiania” piłą, lecz realnego wyłączenia z presji gospodarczej.** Kierunek ten jest zgodny również z wytycznymi Komisji Europejskiej dotyczącymi ścisłej ochrony pozostałych lasów pierwotnych i starodrzewów w UE.

Równocześnie apelujemy do Lasów Państwowych o zaprzestanie blokowania tworzenia rezerwatów przyrody. Dane MKiŚ pokazują, jak niewielki jest dziś udział trwałej ochrony rezerwatowej w lasach zarządzanych przez Lasy Państwowe. Istniejące rezerваты przyrody obejmują ok. 125 tys. ha, czyli zaledwie ok. 1,75% powierzchni leśnej LP, a proponowane rezerваты tymczasowo zabezpieczone poleceniem MKiŚ to ok. 97 tys. ha, czyli ok. 1,36% tej powierzchni. Blokowanie rezerwatów pokazuje, że tam, gdzie ochrona ma przybrać trwałą formę prawną, Lasy Państwowe nadal próbują zachować możliwość gospodarczego korzystania z najcenniejszych obszarów. Oczekujemy, że Lasy Państwowe zaczną traktować rezerваты przyrody jako podstawowe narzędzie ochrony przyrody lasów.

Takie sytuacje jak próba powrotu do cięć w Puszczy Bukowej to test wiarygodności Lasów Państwowych. Szukanie argumentów za powrotem cięć, po przedstawieniu ograniczenia wycinek jako ważnego kroku w stronę ochrony przyrody naraża Lasy Państwowe na dalsze pogłębienie kryzysu wizerunkowego i utratę zaufania społecznego. Dla opinii publicznej to sygnał, że nawet najważniejsze deklaracje mogą zostać potraktowane jako tymczasowe, gdy tylko pojawi się presja na pozyskanie drewna. Takie postępowanie podważa sens publicznych deklaracji, a przede wszystkim pokazuje, że bez trwałych form ochrony prawnej najcenniejsze lasy nadal pozostają zakładnikami zmiennej woli zarządcy.

Czas dotrzymać ustaleń, zakończyć szukanie furtek do cięć i uznać, że najcenniejsze lasy muszą być trwale wyłączone z użytkowania gospodarczego. To warunek ochrony przyrody i zachowania funkcji społecznej lasów, ale także odbudowy wiarygodności i zaufania do Lasów Państwowych.

W imieniu sygnatariuszy

Radosław Ślusarczyk

Prezes Stowarzyszenia Pracownia na rzecz Wszystkich Istot

PREZES PNRWI

Ślusarczyk
Radosław Ślusarczyk

Do wiadomości:

- Sz.P. Paulina Hennig-Kloska, Ministra Klimatu i Środowiska
- Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Lista sygnatariuszy:

1. Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot

2. Fundacja Dzika Polska

3. Fundacja Dziedzictwo Przyrodnicze

4. Fundacja Zielone Kujawy

5. Fundacja Las Naturalny

6. Fundacja GAP Polska

7. Stowarzyszenie Stołeczne
Towarzystwo Ochrony
Ptaków

8. Green REV Institute

9. Federacja Bezpieczna
Żywność

10. Fundacja Klub Myśli
Ekologicznej

11. Stowarzyszenie Nasz Bóbr

12. Fundacja Strefa Zieleni

13. Inicjatywa SupraśLAS /
Puszcza Knyszyńska

14. Stowarzyszenie "Zielony
Kasztel"

15. Fundacja "W Imię Zwierząt"

16. Stowarzyszenie Okolica

17. Fundacja NOGA W ŁAPE.
Razem idziemy przez świat

18. Stowarzyszenie Ekologiczne
EKO-UNIA

19. Fundacja dla Zwierząt i
Środowiska "Lepszy Świat"

20. Stowarzyszenie MULTIFORM

21. Stowarzyszenie Olszówka

22. Koalicja Las Jest Nasz
Pomorzanie Gdańskie

23. Opolskie Towarzystwo
Przyrodnicze

24. Spółdzielnia Leśnych
Praktyków – Waldpark
Zabrze-Rokitnica

25. Fundacja Fidelis Siluas

26. Federacja Zielonych "GAJA"

27. Polskie Towarzystwo
Genetyki Konserwatorskiej
LUTREOLA

28. Stowarzyszenie Carpatica

29. Fundacja Zielone Światło	
30. Zielone Wiadomości	
31. Iwonicko- Rymanowska Grupa Uzdrowiskowa	
32. Fundacja Greenpeace Polska	
33. Fundacja Dziki Głos	
34. Ośrodek Działań Ekologicznych "Źródła"	
35. Fundacja „Oaza Jednorożców – Centrum Edukacji, Uzdrawiania i Dialogu Człowieka z Naturą”	
36. Stowarzyszenie Ochrony Sów	
37. Stowarzyszenie Społeczno - Przyrodnicze M.O.S.T.	
38. Inicjatywa "Lasy są nasze"	
39. Stowarzyszenie Nasz Las Tulecki	
40. Stowarzyszenie Prawo do Przyrody	
41. Fundacja Leśne Projekty	
42. Inicjatywa Las Wokół Miast Blejsko-Biała	
43. Stowarzyszenie Atmosfera	
44. Ratujmy kleszczowskie Wąwozy	
45. Wspólny Las	
46. Mieszkańcy Skrzynek w obronie lasów na Ozie Mosińsko-Bukowskim	
47. Fundacja Rozwoju Ekologicznego i Ochrony Środowiska EKO-LUBUSZ	
48. Stowarzyszenie Alternatywny Cypel	
49. Polski Klub Ekologiczny Okręg Mazowiecki	
50. Przyjaciele Puszczy Darżlubskiej	
51. Towarzystwo dla Natury i Człowieka	
52. Fundacja Rolniczej Różnorodności Biologicznej AgriNatura	
53. Inicjatywa Lokalna Między Drzewami	
54. Kampinoski Kolektyw Przewodnicki ZaPuszczeni	

55. Stowarzyszenie Leśne
Sprawy

56. Fundacja Przestrzeń do
życia

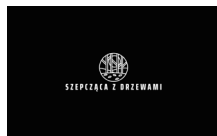
57. Koalicja Żywa Ziemia

58. Spółdzielnia Dobrze

59. Szepcząca z Drzewami

60. Leśna Polana i Przyjaciele

61. Stowarzyszenie Puszcza
Mazowiecka

62. Fundacja Edukacji Leśnej
Drzewice

63. Fundacja Mysikrólik Na
Pomoc Dzikim Zwierzętom

64. Inicjatywa ZaDrzew
ZaKrzew

65. Fundacja Szklane Pułapki

66. Fundacja Rodzice dla
Klimatu

67. Spółdzielnia Ogniu z
siedzibą w Krakowie

68. Fundacja Ktoś, nie coś

69. Fundacja Będzie dziko z
Rzeszowa

70. Stowarzyszenie Prawnicy
na Rzecz Zwierząt

71. Grupa Aktywistów - Lasy
Celestynowskie i Otwockie

72. Fundacja Agro-Perma-Lab

73. Fundacja Zielona Mrówka

74. Fundacja Wspierania
Rozwoju Dzieci i Rodzin
„Bursztynek”

75. Stowarzyszenie
Ekologiczno-Kulturalne
„Wspólna Ziemia”

76. Fundacja Bycie w Lesie

77. Stowarzyszenie “Lokalsi dla
Puszczy”

78. Towarzystwo
Herpetologiczne NATRIX

79. Inicjatywa: Lubelski Stary
Gaj i Dąbrowa

80. Fundacja Niech Żyją!

**81. Stowarzyszenie dOPamina
lab**

82. Inicjatywa Las w Nas

**83. INTEGRACJA - CIAŁO,
UMYSŁ, NATURA s.c.**

**84. Fundacja Świat w Naszych
Rękach**

**85. Inicjatywa Wrocławska
Przyroda**

86. Fundacja Aquila

87. Ratujmy Las Mokrzański

88. Stowarzyszenie WePlanet

89. Koalicja ZaZieleń Poznań

**90. Fundacja Czarna Owca Pana
Kota**

91. Ekowyborca

92. Poznańska Inicjatyw Leśna

**93. Towarzystwo Badań i
Ochrony Przyrody**

94. Drużyna Pierścienicy

95. GminniAktywiści

